

ŽIVOT FARNOSTÍ ZNOJMA

ZPRAVODAJ ZNOJEMSKÝCH FARNOSTÍ

PROSINEC 2014

č. 10

Advent - - kdo koho očekává?

Advent je obdobím čekání. Proč čekat? Na co čekat? Co je čekání? Všichni známe, když musíme dlouho čekat u lékaře, čekat v řadě na poště, čekat v autě, když je dopravní zácpa, atd. Toto čekání je většinou pasivní, jsme při tom netrpěliví, někdy i nadáváme. Známe i to, když někdo musí čekat na nás. Náš nemocný příbuzný nebo přítel čeká na nás v nemocnici a my nemáme čas ho navštívit, na setkání doběhneme pozdě nebo se vůbec nedostavíme, máme mnoho jiných povinností, nestíháme...

Ale čekání může mít i svou krásu, když ho považujeme za příležitost, za novou šanci. O tom by nám věděli něco říct nastávající maminky, které s láskou nosí svoje děťátko pod srdcem. Takové čekání je doprovázeno touhou a vyžaduje přemýšlení, úsilí ale i zříkání.

Advent má především svůj duchovní rozměr. Bůh chtěl sestoupit z nebe

kvůli nám na tuto zem. Takhle se rozhodl, když viděl stav naší duše; bylo mu nás líto. Tak moc mu na nás záleží! Díky Marii, která řekla své ANO Božímu plánu s ní i s námi všemi, přišel Bůh přes lidské tělo do lidského těla a stal se jedním z nás. Maria položila archandělu Gabrielovi jenom jedinou otázku: „Jak se to stane...?“ Když dostane vysvětlení, ani na sekundu neváhá s odpovědí: „Jsem služebnice Páně, ať se mi stane podle tvého slova.“

Ježíšův duchovní zrod v našem životě má ale mnoho překážek. Ano, jsme hříšníci. Taková je pravda o nás. Ale zároveň jsme i milované Boží děti, které touží po spáse. Hřích v jakékoliv podobě (ne-

správná hierarchie hodnot, přehnané starosti o pozemské věci, touha po moci atd.) je příčinou vzdalování se od sebe sama, od našich blízkých i od Boha. Každý z nás může v těchto dnech přemýšlet a položit si otázku: Jak se má Ježíš počat v mém srdci? Co mám

v sobě, co brání Ježíši přijít do mého srdce? Jak se chci připravit na příchod Božího Syna na Vánoce, jak se chci připravit na setkání s ním na konci mého života i na konci světa? Co konkrétně mohu udělat?

Jestli je naše touha po setkání s Ježíšem upřímná, najdeme odpovědi na naše otázky. Tenhle čas očekávání Pána je plný Boží přítomnosti. Důvěřujme! Sám Ježíš nám přichází vstříc, doprovází nás na cestě a toužebně a vytrvale na nás

čeká. Touží, abychom jsme otevřeli naše srdce jeho tajemné přítomnosti, pomalu ji přijímali, dovolili jí, aby mohla do nás pronikat, aby se v nás opět narodila Láska.

Nepromarněme šanci, kterou nám adventní čas nabízí.

Přeji nám všem požehnaný advent

sestra Jozefa

Kongregace sester Nejsvětějšího Spasitele

MĚSÍČNÍ ÚVAHA

Odpustit je jako odložit veliké břímě

Pocity zloby vůči těm, co mi ubližovali

V dětství jsem prožila dost těžké věci a dodnes se s tím vypořádávám. Následky trvající léta... Povídám si o tom s Bohem a hledám odpovědi. Ještě donedávna ve mně přetrvávaly pocity zloby vůči dotyčným, co mi ubližovali. Přemýšlela jsem, zda na ně taky jednou dojde. Vzpomínky a rány byly stále živé.

Jednoho dne jsem ale pochopila, že pokud jim neodpustím, nenaleznu sama pokoj a klid a budu cítit nenávist třeba roky. Tímto zjištěním jsem pocítila úlevu. Nemůžu říct, že se mi to povedlo, ale už necítím skoro žádnou zlobu.

Nevím, jak se můžu konkrétně modlit, abych jim zcela odpustila? Abych na ně nekoukala se zlobou, když je potkám ani na minulost.... Potřebuji se s tím definitivně vyrovnat. Prosím Vás o radu a o názory.

Mockrát Vám děkuji za odpověď a srdečně Vás zdravím! (z dotazu čtenářky vira.cz)

Odpuštění není zapomenutí, nebo skrývání zloby

Odpuštění patří k nejnáročnějším ale také k nejsilnějším výkonům člověka. Je to jako odložit veliké břímě. Opuštění přináší úlevu, radost, svobodu.

Jak schopnosti odpustit dosáhnout? Nejprve je dobré si uvědomit, že odpuštění je vytvoření nové kvality vztahu. Není to zapomenutí, lhostejnost, nebo dovedné skrývání zloby. Odpustit znamená přijmout minulost se vši její trapností, bolestí a křivdou. Přijetím se člo-

věk stává svobodným vůči minulému i přítomnému. Je to těžké, protože to vyžaduje nestavět sebe sama do středu své vlastní existence. Pro křesťana tam má místo Bůh. A Bůh také může dát sílu k odpuštění těm, kdo odpustit z hloubi srdce touží.

Ptáte se, jak se s minulostí definitivně vyrovnat. Modlete se, tj. hovořte s Bohem tak, jako byste hovořila se svým nejbližším přítelem. Řekněte Bohu, jak těžké to pro Vás bylo a stále ještě je. Řekněte mu, a klidně to opakujte tak

dlouho, dokud to budete považovat za nutné, jak Vám vadí, že nechápete, proč se to všechno muselo stát. Říkejte mu i všechno ostatní, čeho je Vaše srdce plné. A až budete moci, tak Boha upřímně prostě o sílu k odpuštění, o schopnost mít ráda ty, kdo Vám ublížili a o to, aby jim Bůh žehnal.

Vím, že to není snadný recept, ale věřte, že je odzkoušený a spolehlivý.

(-tob-)

Převzato z www.vira.cz

SVATÍ VE ZNOJEMSKÝCH KOSTELÍCH

BARBORA

Obraz sv. Barbory se nachází v kostele sv. Jana Kř. na levé straně vedle kaple sv. Jana Nepomuckého.

„Markéta s drakem, Barbora s věží, Kateřina s kolem, to jsou tři svaté panny“. To je průpověď o takzvaných třech svatých pannách Markétě Antiochijské, Kateřině Alexandrijské a Barboře. Od 14. století patřila Barbora k nejoblíbenějším a k nejčastěji znázorňovaným postavám světců, a v 15. století byla mučednice přiřazena ke skupině Čtrnácti pomocníků v nouzi. Od dávných dob je Barbora také jedním z nejoblíbenějších dívčích jmen.

Jako téměř u všech pomocníků v nouzi je i

Barbořin životopis zcela překryt legendami. Říkají, že dívka žila ke konci 3. století jako dcera zámožného Dioskura v Nikomedii, dnešním Izmitu v Turecku. Všude byla obdivována Barbořina mimořádná krása, její učnost a její bystrý rozum. Nejbohatší a nejhezčí mladíci města se ucházeli o krásnou dceru z pohanického domu, avšak ona cítila, že v životě musí být ještě něco jiného, co se jí dosud neukázalo, a každého muže odmítala.

Stále znovu však odcházela Barbora ke skupince křesťanů, kteří tehdy žili skrytě v neustálém strachu před císařskými pronásledovateli. V dlouhých rozhovorech se snažila mladá dívka pochopit

víru a učení těchto lidí a stále více dospívala Barbora k poznání, že se jí zde ukazuje její další životní cesta.

Barbořin otec Dioskuros, fanatický nepřítel křesťanů, pozoroval změnu, která se děje s jeho dcerou a rozhodl se bránit dívce ve styku s křesťany. Dal u svého domu postavit věž, do níž chtěl Barbaru zavřít. Když se vrátil z krátké cesty, viděl, že Barbora přikázala zedníkům, aby do věže vezdili tři okna místo naplánovaných dvou.

Rozlíčený Dioskuros se ptal své dcery, co to má znamenat, a Barbora mu odpověděla, že je to symbol Trojice. Když mu pak řekla, že mezitím tajně přijala svátost křtu, vzplanul Dioskuros hněvem. Přistoupil k Barboře a chtěl ji bít, avšak náhle se otevřela v zemi trhlinka a ukryla dívku.

Dioskuros pak dovlekl dceru před místodržícího, který byl rozhořčeným pronásledovatelem křesťanů. Dal Barbaru zbičovat, avšak ona k tomu jen poznamenala, že to je, jako by byla hlazena pavími péry. V noci se jí pak prý zjevil Kristus a zahojil její rány. Nato dal místodržitel Barbaru bít kyji, pálit pochodněmi a uříznout jí prsa. Když chtěl dívku takto znetvořenou hnát ulicemi města, objevil se náhle anděl z nebe a zahalil Barbořino krvácející tělo bílým oděvem. Když místodržitel poznal, že celým mu-

čením ničeho nedosáhl, vydal rozkaz usmrtit Barbaru mečem. Dioskuros provedl tento čin na své dceři vlastní rukou. Sotva odložil vražedný nástroj, byl sám zabit bleskem.

Rokem Barbořiny smrti byl prý rok 306. Byla to doba vlády Galeria Valeria Maximina, zvaného Daia, který vešel do dějin jako jeden z nejbrutálnějších uskutěčňovatelů pronásledování křesťanů, které započal Dioklecián.

Barbořiny ostatky se prý dostaly kolem roku 1000 do dómu sv. Marka v Benátkách a odtud později na ostrov Torcello před Benátkami.

Kolem Barbořiny postavy vznikly v průběhu staletí četné lidové zvyky. Jedním z nejznámějších je uřezávání Barbořiných větviček. Větvičky z ovocných stromů, uříznuté čerstvé 4. prosince, se dají do vázy a pak o vánocích rozkvetou.

Patronkou horníků se stala Barbora koncem středověku; patronát se vztahuje na legendu, že se náhle otevřela skála a poskytla Barboře úkryt na útěku před jejím otcem.

Z knihy Schaubert – Schindler: Rok se svatými (redakčně kráceno)

CHARITA

Pozvánka na koncert

Srdečně Vás zveme na koncert skupiny **KVĚTINKA**, který se uskuteční **22. prosince 2014 v 19:00hod.** v kostele **sv. Mikuláše**. Výtěžek koncertu je věno-

ván **pro potřeby Oblastní charity Znojmo**. Vstupné je dobrovolné! Přijďte a podpořte dobrou věc!

*Veronika Brandejs,
Oblastní charita Znojmo*

DOPIS NEMOCNÝM – NEJEN NEMOCNÝM

Přinášíme radost druhým

Vždyť už jen chvilku malou, a přijde ten, který má přijít, a neomešká se. S ním přijde pokoj a radost. S Ježíšem dáme svému životu smysl.

Smutná duše je vydána na milost a nemilost mnoha pokušením. Kolik hříchů bylo spácháno kvůli smutku! Když je v duši radost, vychází najevo a je povzbuzením pro druhé. Smutek naopak vrhá na okolí stín a škodí mu, neboť je důsledkem sobectví, zahleděnosti do sebe a zapomínání na druhé, liknavosti v práci, nedostatečného umrtvování, hledání náhražek, zanedbávání vztahu s Bohem.

Zapomínat na sebe, nezabývat se příliš vlastními záležitostmi je nezbytně nutné k tomu, abychom mohli poznat Krista, důvod naší radosti, a abychom mu mohli sloužit. Kdo se příliš stará o sebe, těžko zakusí potěchu z otevření se Bohu i druhým.

Abychom se přiblížili Bohu a žili ve ctnostech, musíme žít v radosti.

Radostným plněním povinností můžeme rovněž prokázat veliká dobrodiní svému okolí, protože tato radost vede k Bohu. Svátý Pavel prvním křesťanům doporučoval: Jeden druhého břemena neste, a tak naplníte Kristův zákon. Pro to, abychom druhým učinili život milejší, často stačí ony malé radůstky, které jsou pro ně sice málo významné, ale jasně

dokazují, že si jich vážíme. Může to být úsměv, srdečné slovo, drobná pochvala, předejití tragédii pro malichernosti, které máme přejít a zapomenout. Díky tomu bude lidem kolem nás připadat život snesitelnější. Právě to je jedním z velkých posláních křesťana: přinášet radost světu, který je smutný, protože se Bohu vzdaluje.

I malý potůček často vede k prameni. Tyto projevy radosti dovedou ty, kteří se s námi běžně stýkají, k prameni pravé radosti, ke Kristu, našemu Pánu.

Připravme Vánoce u Panny Marie. Snažme se je také připravit v prostředí, kde žijeme, tím, že budeme šířit atmosféru křesťanského pokoje a věnovat mnoho drobných radostí a projevů lásky lidem kolem sebe. Lidé potřebují důkazy, že se Kristus narodil v Betlémě, a je málo natolik přesvědčivých důkazů jako neustálá radost křesťana trvajících také tehdy, když přijde bolest a potíže. Panna Maria jich měla dost a dost, když po příjezdu do Betléma – ještě unavená z cesty – nemohla najít důstojné místo, kde by se mohl narodit její Syn. Tyto problémy jí však nedokázaly vzít radost z toho, že Bůh se stal člověkem a přebýval mezi námi.

*Z knihy F. F. Carjavala:
Rozmluvy s Bohem*

Sláva nám musí jít v patách, a ne abychom ji hledali. A jestli snad za námi náhodou nejde, pak proto ještě není náš čin o nic méně krásný.
(PLINIUS MLADŠÍ)

ROK RODINY

Doma jsme se všichni rádi scházeli

Pocházíte z rodiny, která byla za komunistického režimu perzekuována. Jak tato skutečnost ovlivnila vaše vztahy?

To byl a je velmi důležitý aspekt naší rodiny. Tatínek byl již v roce 1948 odsouzen za práci s křesťanskou mládeží. Ve vězení pak prožil nové osobní obrácení k Bohu, k hlubšímu životu s ním a dobral se určité lidské zralosti v nazírání na svět. Posléze pak velmi provokoval totalitní mocnáře tím, jak dával najevo, že se nikoho nebojí, protože vnitřní svobodu mu vzít nemohli. A v tomto duchu nás všechny vychovával. Vedl nás k tomu, abychom pochopili, že pokud nedosáhneme v životě všeho toho, po čem toužíme, ještě to neznamena, že nemůžeme být šťastní.

Jak jste situaci kolem vaší rodiny chápali jako děti?

Samozřejmě že jsme vnímali třídní rozdíly. Viděli jsme, jaké oblečení a jaké svačiny si nosily děti z „normálních“ rodin. Ale rodiče o tom s námi mluvili a neustále se nás snažili vést k tomu, abychom se sami rozhodovali pro vyšší hodnoty. Moc důležité bylo i to, že se nám opravdu věnovali. Díky tomu jsme se pak doma všichni scházeli rádi a našich vztahů jsme si vážili nade všechno. Měli jsme jistotu, zázemí a domov v tom nejkrásnějším slova smyslu.

To je dnes velká vzácnost. Proč se dnešní rodiny tak lehce rozpadají?

Příčin bude asi víc. Především záleží na kvalitě manželů a také na tom, z

jakého prostředí sami vyšli, na jejich hodnotovém žebříčku a na tom, co od života očekávají. Každého člověka zásadně poznamenává to, co prožil v dětství. Do dalšího života si z něho nese nějaký vzorec chování ve vztazích, pocit bezpečí nebo nejistoty, lásky a odpuštění, nebo naopak neodpuštění. Jestliže má člověk vlivem dnešního hédonismu zásadní touhu vlastnit co nejvíce, pak to pochopitelně vztahům neprospívá, ale rozbíjí je. Není důležité to, co mám, ale to, co jsem! V pořádku musí být především nejbližší vztahy, pak ty s ostatními lidmi, protože od toho se odvíjí vše.

Porevoluční mládež je však úplně jiná než děti padesátých let.

Ano. Nikdy jsem nezažil něco jako nuda. Když jsem si uvědomil, že v nově formující se společnosti je potřeba organizovat dětem volný čas, byl jsem jako v Jiříkově vidění. Organizovat mladému člověku jeho čas je samo o sobě něco podivného, nezdravého. Pokud si mladý člověk neví rady s časem, který má, znamená to, že něco v něm je prázdné. Nemá dostatečně bohatý vnitřní svět, který by určoval jeho život a vztahy. Velkou chybou dnešní společnosti je, že děti nemají často žádné povinnosti a práci. Dítě přece musí být od malička vedeno k tomu, že má přispět svou prací do společné domácnosti, aby v ní pak všem bylo dobře. Dnešní děti mají jednu obrovskou nevýhodu. Používají sice technické vymoženosti, o jakých se nám ani nesnilo, ale právě díky nim často nežijí vztahy. Všichni máme dnes svůj pokoj,

mobil, počítač, televizi. Večer se často nesejdeme ani u večeře. Snadno tak dochází k odcizování se ve vlastní rodině a není kde naučit se žít zdravé vztahy, naučit se lásce, odpuštění.

Co je určujícím prvkem pro zdravé fungování rodiny?

Láska, úcta, věrnost.

P. Sršeň: Nikdy jsem nezažil nudu (část rozhovoru s o. V. Kodetem)

Týdeník ROZHLAS roč. 23, č. 51/2013

INFORMACE – bude vás zajímat

Betlémské světlo 2014

V České republice se jako vždy stane první zastávkou Betlémského světla jihomoravská metropole. Již v neděli 14. prosince 2014 v 9.00 hodin při mši v katedrále sv. Petra a Pavla předají skauti světlo z Betléma do rukou brněnského biskupa Vojtěcha Cikrleho. Po skončení bohoslužby si světélko v lucernách či na hořící svíci mohou malí i velcí odnést domů. Další organizace šíření Betlémského světla ve farnostech a obcích již záleží na místních podmínkách.

V sobotu 20. 12. 2014, bude za spolupráce dalších skautů rozváženo Betlémské světlo vlaky po naší vlasti. Dále je každoročně světlo rozdáváno při místních akcích.

Akce šíření Betlémského světla poprvé proběhla v Rakousku v roce 1986 jako charitativní akce pro radost postiženým dětem. Do Betléma, místa narození Ježíše Krista, je pro Betlémské světlo každý rok vyslán chlapec nebo děvče (říká se jim Dítě Betlémského světla), kteří vyko-

nali něco dobrého. Odtud se světlo lásky a pokoje potom šíří do celého světa.

Jak uvádějí na svém webu rakouští skauti: „Ten, jehož život je plný radosti, neublíží nikomu jinému. Člověk, který má radost z rozmanitosti, se těší také z rozmanitosti světových kultur. V místech, kde hlad je součástí každodenního života, přetrvává bolest a násilí. Jestliže máte dostatek jídla, že se o něj můžete podělit, můžete posílit nejen tělesno, ale také poskytnout dostatek energie k upevnění míru. To je důvod, proč je letošní motto „Sdílení štěstí vám přinese pokoj“. Myšlenka byla převzata ze 14. kapitoly listu Římanům (17–19). Tato pasáž vysvětluje, že život je mnohem více než jídlo a pití a měli bychom se více zaměřit na mír, spravedlnost a radostné bytí. Radost ze života se může odrážet i ve společném pokrmu, což by mělo být letošním tématem.“

Bližší informace o Betlémském světle lze získat na internetové adrese www.betlemskesvetlo.cz

12. Farní ples

Přímětická farnost si vás dovoluje pozvat na 12. Farní ples, který se uskuteční v pátek 6. února 2015 od 19:30 h v Kulturním domě v Kuchařovicích (Znojemská ulice 207). K tanci a poslechu bude hrát skupina Víkend Hostěradice. Bližší informace příště!

Zpěvy v kostele sv. Kříže při bohoslužbách:

14.12. v 10 h vokální skupina Minima

24.12. ve 22 h sbor uvede vánoční pastorely od Ryby a Linka, část z vánočního oratoria De Nöel od S.Saint-Saens Tollite hostias s doprovodem smyčců

25. 12. v 8 h sbor uvede vánoční koledy A. Michny s doprovodem dechových nástrojů

Dětské koledování

28. 12. v 16 h se bude konat v kostele sv. Kříže dětské koledování „Děti Ježíškovi“. Poté bude na faře posezení s *vyráběcím* programem pro děti.

DUCHOVNÍ KONCERTY v kostelích ve Znojmě

29.11. v 17 h kostel v Louce – MINIMA A MOSTY – znojemské vokální skupiny

6.12. v 14 h kostel sv. Kříže – Pěvecký

Chór z Rakouska

6.12. v 17 h kostel v Louce – SCHOLA GREGORIANA PRAGENSIS – David Eben

8.12. v 18 h kostel sv. Alžběty – Adventní školní koncert

12. 12. v 19 h v kostele v Přímětícih koncert skupiny Květinka

13.12. v 17 h kostel v Louce – VARHANNÍ KONCERT ADAMA VIKTORY

14. 12. v 16 h v kostele v Citonícih koncert souboru Musica Antiqua

20.12. v 17 h kostel sv. Jana Kř. – Folková skupina Kdousovská schola

20.12. v 17 h kostel v Louce – HUDEBNÍCI ZNOJEMSKA A ZNOJEMSKÉ ŽESTĚ

22.12. v 19 h kostel sv. Mikuláše – Adventní koncert skupiny Květinka

25.12. v 17 h kostel sv. Mikuláše – Rybova mše – Pěvecké sdružení V. Novák

26.12. v 15,30 h kostel Sv. Kříže – Komorní orch., sólisté a sbor od sv. Kříže

26.12. v 18 h kostel sv. Mikuláše – Cimbálové koledy

VÝSTAVA BETLÉMŮ A VÁNOČNÍCH POHLEDNIC

Farnost Znojmo – Louka ve spolupráci s Českým sdružením přátel betlémů pořádají výstavu betlémů a vánočních pohlednic v kostele sv. Václava a Nanebevzetí Panny Marie ve dnech **30. 11. 2014 – 11. 1. 2015**. Výstava je otevřena v sobotu od 14 h do 16.30 h, neděle a

svátky 9.30 – 11.30 h a 14 – 16.30 h; 29. 12. a 30. 12. od 14 do 16.30 h a 24. 12. a 31. 12. od 14 do 16 h.

Doprovodný prodej vánočních pohlednic, betlémů a kalendářů.

Bližší informace na:

<http://www.farnostlouka.cz>

DAPOZZO

Dapozzo strávil osm let v německém koncentračním táboře. Poslechněme si jeho vyprávění o tom, co zkusil během těch strašlivých let 1937 až 1945.

Odjakživa jsem měl mohutnou postavu, ale tehdy jsem vážil sotva 45 kilogramů. Na těle jsem měl samé jizvy, stopy po tom, jak mě tloukli, pravou paži jsem měl chromou, protože jsem ji měl zlomenou a nikdo mi ji nikdo neošetřil.

Na Štědrý večer roku 1943 si mě předvolal velitel.

Stál jsem před ním do půl těla svlečený a bos, on seděl za stolem, který se prohýbal pod obrovskou spoustou vynikajících jídel. Musel jsem tam stát a umíraje hlady se dívat, jak královsky hoduje. Přesto jsem se ze všech sil snažil potlačit v sobě nenávisť. Po večeři přinesl poddůstojník kávu a koláčky. Bylo zjevné, že si na nich velitel opravdu pochutnává. Podíval se na mě a řekl:

„Vaše žena je opravdu vynikající kuchařka, Dapozzo!“

Nechápal jsem, co tím chce říci. Hned mi to vysvětlil:

„Vždycky mně velmi chutnaly koláče, které vám žena už roky posílá. Jsou opravdu vynikající.“

Už jsem si myslel, že tentokrát podlehnu pokušení a začnu ho nenávidět.

Moje žena a čtyři děti si odtrhly od úst, aby mi ze svého skrovného přídělů mouky, másla a cukru, mohly upéct koláče a poslat mi je sem. Chtěl jsem, aby mi dovolil alespoň k nim přivonět, abych si tak připomenul domov. Odmítl a zařval: „Raus! Ven!“

Po válce se mi podařilo zachytit jeho stopu. Změnil si jméno a žil v ústraní, docela nenápadně, aby na sebe neupozornil. V roce 1953 jsem k němu přijel ještě s jedním přítelem na návštěvu. Nepoznal mě, tak jsem se představil:

„Jsem číslo 17531. Vzpomínáte si na Vánoce 1943?“

Zmocnil se ho děs: „Přišel jste se mi pomstít?“ zeptal se přidušeným hlasem.

Namísto odpovědi jsem před ním otevřel velkou krabici. Byl v něm nádherný koláč. Požádal jsem ho, zda by nám jeho paní laskavě neuvařila kávu. Potom jsme všichni čtyři jedli společně koláč a popíjeli kávu. Nikdo neřekl ani slova. Velitel se rozplakal a zeptal se:

„Jak mi ale můžete odpustit?“

„Pro lásku Kristovu,“ odpověděl jsem.

*P. Lefèvre – B. Perrinet:
Nevšední příběhy*

OCHRÁNCE MĚSTA ZNOJMA – ZVON MICHAL

Ve zvonici kostela sv. Archanděla Michaela na nejvyšším místě středověkého Znojma visí starobylý zvon se zajímavou historií. V roce **1511** nechalo město Znojmo od **Jeronýma Hauvicze** – člena proslulé brněnské zvonařské rodi-

ny – ulít velký zvon. Svými rozměry se stal největším znojemským zvonem a toto prvenství si udržel až dodnes. Zvon má průměr 163 cm a jeho výška i s korunou, za kterou je přichycen, dosahuje přibližně 160 cm. V historických

zápisech je uváděna váha 72 centýřů, což by odpovídalo asi 4 tunám (hmotnost největšího zvonu na Moravě sv. Václava v olomoucké katedrále ulitého v 19. st. je asi dvojnásobná).

Díky svému umístění a velikosti zvon Michal plnil úlohu hlavního signalizačního zařízení ve městě. Zvon nebyl a není elektrifikován a tak k jeho rozeznění je i dnes potřeba lidské síly. S ohledem na jeho velikost ho musí roz-

houpávat dva zvoníci. Zvon je pootočen o 90° oproti původní poloze a mohutné kované srdce dlouhé 166 cm je dnes zavěšeno pomocí kloubového závěsu (původní závěsné oko zůstalo zachováno). Srdce je k závěsu

přípevněno čtyřmi přes sebe položenými koženými řemeny o celkové šířce téměř 3 cm. Zvon je v současnosti přípevněn k ocelovým nosníkům (traverzám) a zavěšen na dubové zvonové lavici.

Na čepci zvonu můžeme číst obíhající nápis umístěný mezi dvěma dvojicemi linek provedený gotickým písmem: O REX CLORIAE VENI CUM PACE HOC OPUS FACTUM EST COMMUNITATI ZNOYMENII PER IERONYMUM HAVVICZ EX BRUNNA 1511 (*Ó Králi slávy přijď s pokojem. Toto dílo je uskutečněno znojemskou obcí Jeronymem Havviczem z Brna 1511.*). Na plášti zvonu jsou naproti sobě umístěny dva malé reliéfy: archanděla Michaela držícího váhy (10 x 16 cm) a Krista na kříži mezi P. Marií a Janem Evangelistou (31 x 22 cm), pod kterým se nachází tři malé kruhové znaky (prostřední má patřit městu Znojmu) a drobný německý nápis ka-

pitálou: PIT GOT VOR DEN MASTER. Vedle znaků se nachází ještě téměř nečitelný drobounký nápis (podle Hübnera, ZGD 1846, s. 61 zní: 14 Jahren 111 Tage 000 nach hier pin ich Pley). Koruna zvonu je opatřena šesti uchy zdobenými pleťencem.

Zvon Michal býval zavěšen ve věži stojící při západním průčelí kostela (v místě současné předsíně). Tato původně hradební věž se po přestavbě kostela po

husitských válkách stala jeho součástí. Věž byla v roce 1581, kdy kostel spravovali protestanté, opravena, zvýšena a zakončena hlavicí se třemi koulemi. Za třicetileté války o pátečním poledni 16.1.1643* se věž

zřítíla. Při jejím pádu nebyl nikdo zraněn. Přestože pád věže zásadně poničil loď kostela, zvon Michal přečkal jako zázrakem katastrofu bez úhony. Takové štěstí však neměl menší zvon (pravděpodobně z roku 1583) zavěšený ve věži, který se celý rozbil. Co bylo příčinou pádu věže, která byla chápána jako symbol luteránství a které jezuité – spravující kostel teprve od roku 1624 – říkali pohanská, se přesně neví. Pravděpodobně k ní vedlo přetížení dodatečnými nástavbami a své mohl zapříčinit také zvon Michal, který věž významně dynamicky zatěžoval.

Krátce po pádu věže 24.1.1643 byl po výstřelu slavnostní salvy zvon Michal z kostela odvezen. V roce 1694 se začalo se stavbou nové věže, tentokrát nezvykle mimo kostel. Ani ona se ale ještě nestala posledním útočištěm velkého zvonu. Po výstavbě stávající věže u kostela sv. Mi-

kuláše rozhodli v roce 1849 představitelé města, že do ní bude zvon Michal přemístěn. Proti tomu se však zvedl odpor a k přemístění nakonec nedošlo. Věž u kostela sv. Michaela z roku 1694 byla ale příliš nízká a lidé si stěžovali, že zvon je v okrajových částech města špatně slyšet. Proto byla věž v letech 1852/1853 zvýšena a přestavěna do dnešní podoby. Zvon Michal, který plnil ochrannou úlohu pro kostel i město, tak našel svůj konečný domov.

Zvon Michal měl to štěstí, že přečkal dvě největší pohromy v dějinách našich zvonů – obě světové války. Na současné zvonici býval umístěn ještě jeden menší zvon, po němž do dnešních dnů zbyl pouze zvonový závěs. Malý zvon byl ulit krátce po pádu věže hned v roce 1643 a to ze střeptů rozbitého zvonu nalezených v sutinách kostela. (Velký zvon nebylo možné až do stavby nové věže používat.) 21. 5. téhož roku byl již u kostela zavěšen (kde přesně se neví). Malý zvon ulil František Dubois z Lotrinska a podle Hübnera (DKSZ 1869, s. 404) byl na něm nápis: *Haec campana refusa est pro aede divi Michaelis Archangeli in honorem Reginae Angelorum Mariae pia et precato quorundam Znoimensium liberalitate. (Tento zvon byl ulit pro chrám božského archanděla Michaela k počtě královny andělů Marie zbožností a modlitbou (díky) štědrosti některých Znojmemčanů).* Ze stávající věže, kam byl malý zvon později přemístěn, zmizel za 1. světové války, jejíž začátek si v rámci stého výročí tento rok připomínáme. Tato válka přinesla nejen miliony mrtvých, ale i rekvizice tisíců zvonů. (Odhaduje se, že během války bylo zničeno až 75 % českých a moravských zvonů!)

Jezuité nechali během svého působení ve Znojmě ulít pro kostel sv. Michaela ještě jeden malý zvon (roku 1663) – jednalo se o sanktusník, který býval zavěšen v sanktusníkové věžičce nad presbytářem. Zvon byl opatřen Davidovou hvězdou. (O jeho dalším osudu se zatím nepodařilo další informace zjistit.)

Kdo by měl o zvonění zájem?

V současnosti se zvon Michal rozhoupává jen příležitostně o patrociniu kostela sv. Michaela nebo o Vánocích a Velikonocích. S obnovením nedělních bohoslužeb u sv. Michala by se slušelo, aby srdce svatomichalského zvonu začalo bít opět pravidelně. **Kdo by měl o zvonění zájem**, tak se nebojte ozvat. Nebo si to přijďte jen vyzkoušet. Ke zvonění není potřeba extrémní síly, stačí jen trocha kondičky. A všechny ostatní **zve-me na věž o adventních nedělích** vždy po zvonění v 17.30 h, kdy si bude možné největší znojemský zvon prohlédnout. Mimochodem nápis na zvonu vychází z žalmu 24 a odkazuje tak na adventní očekávání: *Zdvihněte, brány, své klenby, zvyšte se, prastaré vchody, ať vejde král slávy!* Což je pro věž se vstupem, kde se musí i ti nejmenší ohnout, celkem příhodné.

---

* Většina autorů uvádí jako rok zřízení věže rok 1642. Dana Kroupová ve své diplomové práci (2010) ale píše, že v kronice znojemských jezuitů je tato událost zaznamenána k roku 1643.

Ondřej Lazárek (tel.: 774 423 766
ondrej.lazarek@seznam.cz),

CARITAS IN VERITAS

Láska k pravdě – encyklika Benedikta XVI. (pokračování)

72. - 73: Také mír nelze považovat za pouze technický produkt – za výsledek smluv mezi vládami. Je pravda, že budování míru vyžaduje trvalou síť diplomatických kontaktů, ekonomických a technologických výměn, kulturních setkání, dohod na společných projektech, přijetí společných závazků, které mají za cíl omezit válečné hrozby a vyvrátit z kořenů opakující se teroristické útoky. Ale aby tyto snahy měly trvalý efekt, musí se opírat o hodnoty, které tkví v pravdě o lidském životě: musí být slyšen hlas dotyčných národů, musí být brána v úvahu jejich situace, jejich snaha podporovat vzájemná setkání a napomáhat rozvoji národů láskou a vzájemným porozuměním.

S technologickým rozvojem je spojen rostoucí vliv hromadných sdělovacích prostředků. Média mají zásadní význam pro změny ve způsobu vnímání a poznávání skutečnosti a samotné lidské osoby. Zvětšují možnosti propojení mezi lidmi a šíření idejí.

K tomu, aby podporovaly svobodu a působily ve prospěch rozvoje a demokracie mezi národy, musí být jejich činnost oživována láskou a snahou pracovat ve službách pravdy, dobra a bratrství. Měly by být nástrojem podporujícím účast všech lidí na společném hledání toho, co je spravedlivé.

74. Klíčovou oblastí kulturního zápasu mezi absolutním nárokem techniky a morální odpovědností člověka je dnes bioetika – nauka o původu a podstatě morálního vědomí a jednání. V této velmi citlivé oblasti vyvstává

základní otázka: Je člověk tvůrcem sebe sama, nebo závisí na Bohu?

Zdá se, že vědecké objevy na tomto poli a možnosti technického zasahování postoupily tak dopředu, že nás staví před rozhodující volbu: Buď rozum otevřený transcendenci – tomu, co člověka přesahuje, nebo rozum uzavřený sám do sebe, tvrdošijně odmítající vše, co člověka přesahuje, co stojí nad ním. Tváří v tvář těmto dramatickým problémům si rozum a víra vzájemně pomáhají a pouze víra a rozum společně zachrání člověka při úvahách nad otázkami: Jak mohlo bytí vzniknout z ničeho? Jak se mohla z náhody zrodit inteligence?

Rozum uzavřený sám do sebe, rozum bez víry je odsouzen k tomu, že se ztratí v klamných představách o vlastní všemohoucnosti. Víře bez rozumu hrozí, že se odcizí konkrétnímu životu lidí.

75. Sociální otázka se stala otázkou radikálně antropologickou: život je díky novým biotechnologiím stále více pod lidskou kontrolou. Dnešní kultura z velké části ztratila smysl pro nadpřirozeno a domnívá se, že musí odhalit všechna tajemství, protože dospěla až ke kořeni života: oplodnění ve zkumavce (in vitro), výzkum na embryích, možnosti lidského klonování a hybridů.

V tomto typu kultury je svědomí přizváno jen k tomu, aby bralo na vědomí čistě technické možnosti. Znepokojivé jsou i scénáře budoucnosti člověka: vedle tragické a velmi rozšířené rány potratů vyvstávají úvahy o systematickém plánování porodnosti a

myšlení nakloněné euthanasii, která je neméně scestným projevem nadvlády nad životem, který je už za určitých okolností považován za nevhodný k žití.

Všechny tyto postoje popírají lidskou důstojnost, mají živit materialistické a mechanistické pojetí lidského života a podporují lhostejnost člověka i k otázkám hraničícím s lidskostí. Zatím co chudí celého světa stále klepou na brány blahobytu, bohatému světu hrozí, že toto klepání už

neuslyší: svědomí bohatých dnes není schopno rozeznat, co je lidské.

Bůh zjevuje člověku jeho samotného: rozum a víra spolupracují na tom, aby člověku ukázaly dobro jen tehdy, když je chce vidět. Přirozený zákon, v němž se odráží stvořitelství Rozum, zjevuje velikost člověka, ale i jeho bídu, pokud volání morální pravdy odmítne a nepřijme.

Zapsal Ing. Simek

Autobus na měsíční pouť do Hl.Mašůvek

Z důvodu malé vytíženosti a velkých nákladů na dopravu bude zvláštní autobus na měsíční pouť do Hl. Mašůvek od prosince 2014 jezdit pouze ze Znojma (dřívější zastávky Krhovice, Tasovice, Hodonice, Načeratice, Vrbovec, Dyjákovičky, Chvalovice budou vynechány).

Zastávky ze Znojma:

Videňská ul. pod mostem - Nám. Armády – lázně - Přímětická u mostu - Přímětice

Autobus vyjíždí **v zimním období** v 16 h, cena jízdného tam i zpět je celkem 50 Kč.

BAROMETR LÁSKY (1Kor 13,4-8)

K barometru lásky si místo tří teček postupně přikládejte jména lidí vašeho života a pravdivě si určete stupnici, na jaké v jednotlivých bodech u vás jsou, na čem můžete vzhledem k nim ještě „pracovat“. (Pozor jen u manželství s alkoholikem, gamblerem apod., tak je platnost tohoto barometru trochu jiná. Nakonec Bůh je nade vším, a pokud mu nasloucháme ....)

Láska je trpělivá ...

Láska je dobrotivá ...

Láska nezávidí ...

Láska se nevychloubá ...

Láska nedělá, co se nesluší ...

Láska se nenadýmá ...

Láska nehledá svůj prospěch ...

Láska se nerozčiluje ...

Láska nic nezazlívá ...

Láska se neraduje z nespravedlnosti

...

Láska se raduje z pravdy ...

Láska všechno snáší ...

Láska všechno omlouvá ...

Láska všemu věří ...

Láska ve vše doufá ...

Láska je ochotná ...

Láska nikdy nepomíjí ...

J. Cýrusová

FARNÍ ŽIVOT

PRAVIDELNÉ AKCE

U sv. Mikuláše

- Každou neděli při mši sv. v 9 h u sv. Mikuláše je během kázání **program pro malé děti** s katechetkou na faře.

- Každou středu od 9 do 12 h na faře u sv. Mikuláše **setkání dětiček a jejich maminek**.

U sv. Kříže

- Od pondělí do soboty **v 7 h u Mnišek dominikánek je mše svatá**.

- Každou neděli při mši sv. v 10 h u sv. Kříže program pro malé děti ve zpovědní kapli.

- Každé pondělí od 15.45 h na faře u sv. Kříže se koná **setkání aktivních členů Mariiny legie**.

- Každé úterý v 19 h na faře u sv. Kříže **zkouška chrámového sboru**.

- Každý 2. čtvrtek v měsíci adorace od 17 do 18 h s modlitbou růžence za ochranu nenarozeného života.

- Každý pátek v 17 h v kostele sv. Kříže **mše sv.**

U sv. Václava

- Každé pondělí v 18 h na loucké faře **pravidelné modlitby maminek**.

- Každou středu v 18. h v kapli na faře v Louce je **mše sv. pro děti a mládež**.

- Každý druhý pátek (jednou za 14 dní) v Louce na faře v 19.30 h **mše sv. s mládežnickými zpěvy a katechezí**; po mši sv. volné povídání ve společenství; jsou zváni všichni, zvláště mladí lidé.

U sv. Hippolyta

- Každý pátek v 8 h u sv. Hippolyta na Hradišti mše sv.

Pensionu na Vančurově ul.

- Každou sobotu v 9 h ve společenské místnosti mše sv.

V Nové nemocnici

- Každou sobotu v 14.30 h mše sv. v prostorách odd. 130, vedle prodejny novin v 1. poschodí; vchod do nemocnice pro návštěvy; příležitost ke sv. zpovědi; možnost přinést sv. přijímání na pokoj; tel.: 736 523 600.

PŘIPRAVUJE SE

- 29. 11. v 17 h v Louce první **adventní koncert**, po kterém bude zahájena **tradiční loucká výstava betlémů**.

- 30. 11. **1. adventní neděle – svěcení adventních věnců** v 16,30 h **zahájení Znojmského Adventu** na náměstí v 17,30 h **zpívané nešpory a** v 18 h mše sv. u sv. Michala.

- 1. 12. v 6.30 h v Louce začínají **roráty** v kapli sv. Norberta – od pondělka do soboty, v sobotu v latinském jazyce.

- 4. 12. ve 20 h u sv. Mikuláše hodinová **adorace** před 1. pátkem.

- 5. 12. **První pátek – u sv. Kříže od 15 h** adorace a sv. zpověď; mše sv. v 17 h; po mši sv. adorace se zpěvy z Taize.

- 5. 12. sv. Mikuláš přijde do kostela v Citonicích 5. 12. po mši sv., která bude v 16 h.

- 6. 12. **svátek sv. Mikuláše, hlavního patrona města Znojma**, mše sv. v 8 a v 18 h u sv. Mikuláše. (jinde ten den mše sv. nebude)

- 6. 12. **měsíční pouť** v Hl. Mašůvkách v 17 h; autobus ze Znojma v 16 h;

- 7. 12. ve 14 h do kostela v Příměticích přijde sv. Mikuláš a v 16 h do Kuchařovic.

- 7. 12. **2. neděle adventní** - ve 14.30 h ve **Vratěnině** odborná prezentace dokončených oprav maleb v interiéru kostela; v 15,30 h mše sv.

- 8. 12. Slavnost **Neposkvrněného početí P. Marie** - mše sv. v 8 h v kostele sv. Jana Kř., v 18 h u sv. Kříže.

- 11. – 17. 12. v kině ve Znojmě bude promítán dokument **Vatikánská Muzea** ve verzích 2D a 3D. Čas bude určen až na plakátech; vstupné bude asi 200 Kč

- 12. 12. (2. pátek v měsíci) v 17 h u sv. Kříže **mše sv. pro děti**.

- 14. 12. **3. neděle adventní**.

- 14. 12. v 15 h v Popické kapli **měsíční modlitba** za víru v příhraničí.

- 21. 12. **4. neděle adventní**

VÁNOCE 2014

- 23. 12. v **17 h přivítání Betlémského světla ve Znojmě** na Horním náměstí, pak průvod na náměstí TGM a malý živý Betlém u kostela sv. Jana Kř. Vzít s sebou lampičky a zvonky.

- 24. 12. **Štědrý den – mše sv.:**

- 15 h u sv. Mikuláše pro děti a starší

- 16 h u sv. Kříže pro děti a starší

- 16 h v Hnanicích

- 21 h u sv. Václava v Louce

- 21.30 h v Konicích

- 22 h u sv. Kříže

- 22 h u sv. Hippolyta na Hradišti

- 23 h v Havraníkách

- 24 h u sv. Mikuláše

- 24 h v Šatově

- 25. 12. **Boží hod vánoční – mše sv.**

- 8 a 10 h u sv. Kříže

- 8 h u sv. Václava v Louce

- 9 h u sv. Mikuláše

- 10.30 h u sv. Hippolyta na Hradišti

- 11 h u sv. Alžběty

- 18 h u sv. Michala

- 26. 12. **sv. Štěpána** – mše sv. jako na Boží hod

- 27. 12. mše sv. jako v sobotu

- 28. 12. svátek Svaté Rodiny – při mši sv. **obnova manželských slibů**.

- 28. 12. v 16 h u sv. Kříže **dětské koledy** u Betléma.

- 31. 12. **mše sv. na ukončení roku** – v 15 h u sv. Mikuláše, v 16 h u sv. Václava v Louce a v 17 h u sv. Kříže

Mimořádná příležitost ke sv. zpovědi

v kostele sv. Kříže – 15. až 20. 12. a 22. 12. od 16 do 18 h;

u sv. Michala - 21. 12 od 16 do 18 h

u sv. Václava v Louce – 17. 12. od 17 h

ROK 2015

- 1. 1. 2015 **Nový rok** – mše sv. jako na Boží hod.
  - 2. 1. **první pátek** – od 15 h u sv. Kříže adorace a sv. zpověď; v 17 h mše sv. a adorace se zpěvy z Taize.
  - 3. 1. **první sobota** v 17 h měsíční pouť v Hl. Mašůvkách; autobus ze Znojma v 16 h
  - 6. 1. **Zjevení Páně** mše sv. v 8 h u sv. Jana Kř. a v 18 h u sv. Kříže s žehnáním vody, křídly, kadidla
  - 11. 1. **Křtu Páně** – mše sv. jako v neděli; končí vánoční doba
-

Budoucnost naše je mlčící zem,
ať chce to člověk či ne.
Jen z Boží ruky je každý náš den;
s tou pravdou vystačíme.

P. Lippert

---

*Slovo se stalo tělem.
Aleluja, Aleluja*

*A přebývalo mezi námi.
Aleluja, Aleluja*

Milostiplné svátky vánoční

přeje redakce

ŽIVOT FARNOSTÍ ZNOJMA vydává Římskokatolická farnost u kostela sv. Kříže, Dolní Česká 3.
Kontakt. adr. redakce Ing. Kania Jindřich, Pražská-Sídl. 6/F, 669 02 Znojmo. Mail kaniajindrich@volny.cz
Registrováno OÚ Znojmo pod č. 37102291. Pro vnitřní potřebu farností Znojma. Za obsah článku odpovídá autor; příspěvky nejsou stylisticky upravovány; Názory autorů nemusí být totožné s názory redakce.
Vychází 10× ročně (mimo prázdniny). Uzávěrka 20. předcházejícího měsíce. Doporučená cena 5.- Kč.
Tisk Tiskárna Wega, Znojmo
